

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: عثمان حیدری

۲۴ جولای ۲۰۲۰

آقایان، نقاب‌های شما افتاده اند!

ناآرامی‌ها در صربستان نشان از عدم موفقیت نظام سیاسی در این کشور دارد. نویسنده تأکید می‌کند: «به جای این‌که به دنبال مخالفان یا سردمداران در خارج از کشور بگردید، نخبگان بورژوائی باید با خود انتقادی برخورد کنند. در اینجا مقاله الکساندار جنیچ (Aleksandar Đenić) دبیر اول اتحادیه جوانان کمونیست یوگسلاوی (SKOJ) را می‌خوانیم. او، که فارغ‌التحصیل انسان‌شناسی و علوم سیاسی و دانشجوی دکترای هنرهای معاصر در دانشگاه بلگراد است، در مکان دوم لیست انتخاباتی «تنها راه خروج: سوسیالیسم» قرار داشت.

من رسانه‌ها و سیاستمداران وفادار به رژیم را می‌بینم که یگه خورده اند، زیرا آن‌ها نمی‌فهمند در حال حاضر چه اتفاقی رخ می‌دهد. این افراد عمیقاً در دنیای موازی و آشفته خود غرق هستند؛ آن‌ها واقعاً فکر می‌کنند که از پشتیبانی بزرگی برخوردارند و مردم در توهم خود از آن‌ها پیروی می‌کنند. واضح است که آن‌ها فراموش کرده اند که سیستم سیاسی صربستان چگونه کار می‌کند و آن‌ها چگونه به قدرت می‌رسند و پشتیبان واقعی آن‌ها از کجا سرچشمه می‌گیرد. هر یک از گفته‌های آن‌ها مانند یک بومرنگ برمی‌گردد. هر چقدر هم که سردهسته‌های آن‌ها مانند جیلاس (Đilas)، نوگو (Nogo)، تادیچ (Tadić) و یرمیچ (Jeremić) * تلاش می‌کنند – آن‌ها براحتی نمی‌توانند تشخیص دهند که این افراد فقط چهره‌هائی قابل تعویض و توخالی و بدون پشتیبانی مردمی هستند.

در پاسخ به این شورش‌ها، آن‌ها اکنون به طرز ناامیدی به دنبال قدرت‌های خارجی می‌گردند که آن‌ها را به نوعی مقصر جلوه دهند. و شما نمی‌توانید از رهبران واقعی – حالا از نوگو (Nogo) و ۱۰۰ نفر هوارداران او که بگذریم – صحبت کنید، زیرا نیروئی وجود ندارد که بتواند خشم و اعتراض‌ها را هدایت کند، چه رسد به کنترل آن‌ها. و تازه نوگو (Nogo) هم نمی‌تواند، زیرا ۹۰ درصد از افراد آنجا او را نمی‌شناسند. بنابراین اگر نمی‌توانید خرابکاران داخلی را نشان دهید، پس باید طبیعتاً به دنبال کسی در خارج بگردید که سر رشته امور را در دستان خود دارد. گاهی اوقات روس‌ها مقصر هستند، سپس برخی از قدرت‌های غربی ... در این اوضاع نابسامان همه چیز وجود دارد و همه و هر کس سعی می‌کند خود را به موقعیتی برساند و به نوعی منافع خود را به کرسی بنشاند.

فقط، به خاطر داشته باشید آن کسانی که در حال حاضر به خیابان می‌روند فرزندان و افرادی هستند که در این کشور زندگی می‌کنند. آن‌ها از این همه ریاکاری خسته شده‌اند. این‌ها مظاهر خشم عریان است که در خیابان‌ها می‌بینیم. این خشم به آشوب و جنون تبدیل شده است. دیگر گوش شنوایی برای حرف‌های منطقی باقی نمانده؛ تحت این شرایط هیچ‌کس نمی‌تواند از خارج دخالتی بکند، زیرا گوش کسی به این حرف‌ها بدهکار نیست.

خوب، حالا آقایان، تعجب می‌کنید که چرا این جوانان همه چیز را می‌شکنند، مخرب هستند و مدل‌های سیاسی و سیستم شما را رد می‌کنند. شما بسادگی نمی‌توانید درک کنید که این‌ها فرزندان شما، ** همسایگان، دوستان و همکاران خود شما هستند. شما فقط نمی‌توانید آن را درک کنید، زیرا به خودتان تلقین کرده‌اید که آن‌چه را که انجام می‌دهید، خوب است. در حقیقت، ما غیردمکراتیک‌ترین سیستم انتخاباتی را در اروپا داریم (و اگر شما اجازه نمی‌دهید مردم خود را از نظر سیاسی سازمان دهند و خواسته‌های خود را بیان کنند، چرا هجوم به خیابان شما را متعجب می‌کند؟)، سیستم بهداشت و درمان در حال فروپاشی است، اقتصاد دچار هرج و مرج است (متوسط دستمزد ۴۰۰۰۰ RSD است ***)، حقوق بازنشستگی ناچیز است (به طور متوسط ۴۵ درصد از میانگین دستمزد، در حالی‌که بیش از ۵۰ درصد بازنشستگان ۲۲۰۰۰ RSD دریافت می‌کنند، که زیر حداقل دستمزد قرار دارد). به دلیل وضعیت فاجعه‌بار اقتصادی، جوانان کشور را ترک می‌کنند. شما مردم را از خانه‌های خود بیرون می‌ریزید، نقض قانون را از سوی افراد متنفذ و دیگر توانمندان اقتصادی قانونی می‌کنید و از واقعیت‌گریزی خود راضی هستید و در وضعیت می‌خواهید به مردم تلقین کنید که همه «یوتکا»ها* طبیعتاً «جزوی از بازی» هستند.

در مقابل ناتو و اتحادیه اروپایی تسلیم‌طلبانه زانو می‌زنید و بعد به مردم می‌گوئید گرسنگی به نفع شماست. شما همچنین، سیستم آموزشی را در همه سطوح تخریب کرده‌اید. در اینجا، همه چیز از مهدکودک گرفته تا مدرج دکترا براحتی از بین می‌رود؛ خرید دانش‌نامه مانند یک وعده نان در یک سوپرمارکت کاملاً طبیعی است. آن‌ها فرایند بولونیا را اجرا می‌کنند که دانش را به کالا تبدیل می‌کند، به این معنی که شهریه مدارس و دانشگاه‌ها در صربستان از گران‌ترین‌ها در اروپا است.

همان‌طور که می‌بینید آقایان: شما مقصر همه این‌ها هستید، فقط شما مسؤول تمام این موارد هستید. مسأله فقط بر سر زمان سرریز شدن این کاسه بود. برای این بچه‌ها هیچ چیز اهمیتی ندارد، برای آن‌ها اهمیتی ندارد که چه بر سر آن‌ها می‌آید، چه برسد به سر صربستان! زیرا شما، آقایان، با سیاست‌های خود آینده و مفهوم زندگی آن‌ها را ربوده‌اید. این بچه‌ها را، که اکنون شروع به آتش زدن و تخریب می‌کنند، شما بار آورده‌اید. شما آینده این بچه‌ها را نابود کرده‌اید!

البته این نیز بگذرد و هیچ چیز اساساً تغییر نخواهد کرد. چون جدا از برآشتگی، هیچ نیروی سیاسی وجود ندارد که بتواند این عصیان را ابراز کند. هیچ خواسته سیاسی وجود ندارد. اما خشم و برآشتگی باقی خواهد ماند، زیرا آقایان، نقاب‌های شما افتاده اند و چهره‌های واقعی شما نمایان شده است. پس از آن، هیچ چیز مانند گذشته نخواهد بود! چون کسی که قمار می‌کند، به احتمال زیاد نیز خواهد باخت!

* اطلاعات مربوط به سیاستمداران ذکر شده در مقاله:

دراگان جیلان Dragan Đilas (متولد ۱۹۶۷)، رئیس سابق کابینه Boris Tadić (متولد ۱۹۵۸)، وزیر بدون وزارتخانه و در نهایت شهردار بلگراد بود. وی رهبر حزب دمکرات (DS) بود و از سال ۲۰۱۹ رئیس حزب آزادی و عدالت (SSP) است که از حزب دمکرات انشعبا کرد. حزب آزادی و عدالت آخرین انتخابات صربستان را تحریم کرد. جیلان – مانند بیش‌تر افراد نامبرده از سوی رئیس‌جمهور الکساندر ووشیچ (Aleksandar Vučić)، – بارها و بارها به عنوان دشمن معرفی شده است.

سرجان نوگو Srđan Nogo (متولد ۱۹۸۱) نماینده پارلمان صربستان و یک روحانی فاشیست است. تا زمان اخراج حزب وی در سال ۲۰۱۹ – که وی این کار را به رسمیت نمی‌شناسد – وی کادر فرقه راست‌گرای «Dveri» بود. وی در سال ۲۰۱۶ توانست در لیست حزب محافظه‌کار DSS (حزب دمکرات صربستان) وارد پارلمان صربستان شود. نوگو حس نفرت نسبت به پناهندگان، اقلیت‌های قومی و جنسیتی را برمی‌انگیزد و یکی از مخالفان G5 است. گفته می‌شود وی هفته گذشته رهبری جمعیتی را به عهده داشته است، که به پارلمان صربستان حمله کردند.

بوریس تادیچ Boris Tadić، در ابتداء وزیر و از سال ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۲ رئیس‌جمهور طرفدار غرب صربستان و برای زمان درازی دبیر اول DS (حزب دمکرات) بود. وی جانشین زوران جینجیش (Zoran Đinđić متولد ۱۹۵۲) بود که در سال ۲۰۰۳ به قتل رسید. تادیچ حراج و خصوصی‌سازی اقتصاد و نزدیکی به اتحادیه اروپائی را بشدت پیش برد. وی در سال ۲۰۱۴ با پیروان وفادار از DS جدا شد و حزب سوسیال دمکرات (SDS) را تأسیس کرد. حتا قبل از تحریم انتخابات ۲۰۲۰، سهم آرای آن به میزان ناچیز ۵,۰۲ درصد رسید.

ووک یرمیچ Vuk Jeremić (متولد ۱۹۷۵)، دیپلمات سابق و یکی از یک سیاستمداران حزب DS است. وی از سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۳ وزیر امور خارجه صربستان و رئیس مجمع عمومی ملل متحد بود. در دورانی که در نیویورک بود، یک دادگاه حزبی او را به دلیل «نقض نظم و انضباط حزبی» از DS بیرون انداخت. وی پس از نامزدی ناموفق به عنوان دبیرکل سازمان ملل در سال ۲۰۱۶ و مقام چهارم در انتخابات ریاست جمهوری صربستان (۲۰۱۷)، حزب محافظه‌کار صربستان نوین (NS) را تأسیس کرد.

DS، SSP، Dveri و NS همه بخشی از «ائتلاف برای صربستان» (Szs)، یک اتحاد بسیار ناهمگون و کوتاهمدت از اپوزیسیون بود که می‌خواست آخرین اعتراضات بزرگ (۱ یا ۵ میلیون، یکی از پنج میلیون) علیه رئیس‌جمهور ووشیچ و حزب پیشرو او (SNS) را به نام خود ضبط کند.

میلوتین یلیچ «یوتکا» „Jutka“ Milutin Jeličić (متولد ۱۹۶۲) رئیس اقامتگاه بهداشت و درمان «بروس» بود. او در سال ۲۰۱۸ از سوی کارمند سابق خود ماریا لوكیچ Marija Lukić (متولد ۱۹۸۸) به آزار جنسی متهم شد. هفت زن دیگر به این پرونده پیوستند، و ده‌ها نفر دیگر شهادت دادند که آن‌ها نیز مورد آزار و اذیت قرار گرفته‌اند. در ۱۰ جولای سال ۲۰۲۰، این حکم در دادگاه بدوی به تصویب رسید: سه ماه زندان. لوكیچ اولین زن در صربستان است که با موفقیت یک مقام دولتی را به خاطر آزار جنسی روانه دادگاه کرد.

****** رفیق جنیچ در اینجا به ائتلاف انتخاباتی SNS Vučićs برای انتخابات امسال اشاره می‌کند که «Za našu decu» «برای فرزندان ما» نامیده شد.

******* حدود ۳۴۰ یورو، اشاره تحریریه.

برگرفته از Zda، ارگان حزب کار اتریش
تارنگاشت عدالت